

DOLENJSKE NOVICE

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je s poštnino vred za celo leto naprej 2 K, za pol leta 1 K. Naročnina za Nemčijo, Bosno in druge evropske države znaša 2 K 50 h, za Ameriko pa 3 K. — Dopise sprejema urednik, naročnino in oznanila tiskarna J. Krajec nasl. v Novem mestu.

Gospodarske stvari.

Poučilo za Dolenjsko,

kako treba obdelovati vinograde, za katerih obnovitev so dobili posestniki brezobrestna državna in deželna posojila.

V občem interesu vinogradnikov, posebno istih, ki so dobili brezobrestna posojila v namen prenovljenja svojih, po trtni uši uničenih vinogradov, objavljamo predstoječe poučilo, da se more vsak po njem natančno ravnati, bodisi sedaj v zimskem času, če bode ugodno vreme dopuščalo prerigolanje, bodisi za poznejše letne čase, da vé, kako mu je postopati pravilno ter s tem koristi sebi, oziroma, da z uspehom deluje pri prenovljenju svojih vinogradov.

Z ozirom na to, da so deželni in državni funkcionarji opazili, da posestniki, ki so dobili brezobrestna posojila v ta namen, da svoje, po trtni uši uničene vinograde na novo zasadijo, pogostoma take nove nasade površno napravljajo, se torej nikakor ne ravna po predpisih, dá se s tem na znanje, da so vsi vinogradniki, ki so že dobili ali ki želijo dobiti brezobrestno posojilo, zavezani:

1. Ves vinograd prerigolati in prerahljati, ako je skalovit, na najmanj 70 cm, ako pa ni skalovit, najmanj na 90 cm, in sicer tako, da pride zgornja zemlja spodaj in spodnja navrh. Ako je zemlja pusta in izsesana, se priporoča, da se tak prostor 3—5 let poprej poseje z deteljo, ktero je pognojiti z navadnim, še bolje pa z umetnim gnojem, namreč s Tomasovo žlindro ali superfosfatom in s kajnitom ali kalijevo soljo, in sicer vsakega po 400 kg na hektar ($1\frac{3}{4}$ orala).

Vmes nahajajoče se skale je po možnosti iztrebiti in vse stare nerodovitne trte ter vsa drevesa odstraniti.

Strmo ležeče vinograde je po možnosti zravnavati z napravo podzidij ali travinih nasipov.

Istotako je treba posebno v prvih letih napravljati v vinogradu počezne le malo viseče jarke, da brez poškodbe odpeljujejo vsled nalivov po vinogradih zbirajočo se preobilno vodo, ter zabranjujejo spravljanje zemlje v podnožje.

2. Zasadi nov prerigolan vinograd le z dobrimi, od veščakov priporočenimi, za dotično zemljo po izkušnjah najbolj sposobnimi ameriškimi trtami. V krajih, kjer velikolista riparija (*riparia portalis*) dobro vspeva, naj se le ta sadi; ako je pa zemlja jako apnena in suha lega, naj se sadi *rupestris monticola*, v jako vlažnih zemljah v nižavah, pa *solonis*. V dvomljivem slučaju naj se dotični posestnik obrne za svet na poznane mu strokovnjake ali na uredništvo „Kmetovalca“.

3. Saditi ključe odnosno korenjake (bilfe, sajenke) največ po 40 cm dolge; torej 30—40 cm. Čim bolj

zvezna je zemlja, tem krajše naj se jemljejo podlage.

— Korenjake je saditi le v jame, napravljene z lopato na spodnji strani kolov. Pred saditvijo se morajo odrezati vse stranske korenine; spodnje glavne ali končne korenine je skrajšati na 10—15 cm od stebila merjeno.

Trte je saditi lepo v vrstah po najmanj 1 m 20 cm v kvadratu in kolikor mogoče po poludanski črti. Bodisi cepljene ali necepljene trte, je posaditi, odnosno zakriti jih pri sajenju tako, da ne bo gledalo nič lesa iz zemlje in na zgornje oko nasuti še take rahle zemlje, ki po močnem dežju ne napravi trde skorje. Vsaka trta se mora že v prvem, gotovo pa v drugem letu po saditvi, privezati na količek.

4. Necepljene trte v 2., nadalje pa v 3. letu po saditvi, pocepiti jih na zeleno ali na suho z dobrimi, od veščakov pri predavanjih priporočenimi žlahtnimi trtami in za to skrbeti, da pride cepljeno mesto tik zemlje, kakor pri saditvi na suho v rokah cepljenih trt; pri enem kolu je pozneje pustiti le eno trto — cepljenko.

5. Cepljenih trt ne rezati pred tretjim letom po cepljenju na napence (šparon, previjač) temveč le na palec (rogač, ščap) 2—3 očes.

Po zgotovljeni zasaditvi vinograda s trtami, ne vsaditi vmes nikakih drugih dreves, bek ali poljskih pridelkov, na pr. krompirja, fižola, pese, turščice itd., ker se s tem jemlje trti živež in svetloba. Če prostor dopušča, saditi je nizko rastoča, trti malo škodljiva drevesa, le ob straneh vinograda, visoko rastoča drevesa pa, n. pr. češnje, jabolka, hruške, orehe in taka enaka, pa vsaj 4 m od zadnje vrste oddaljena.

6. Vinograd spomladi prav globoko okopati in vse rosne osobito pa cepičeve korenine odrezati; po letu pa ves vinograd držati čist plevela, torej okopati ali opleti ga še 2—3 krat.

Trte pravilno in pravočasno omandati, t. j. odstraniti nepotrebne poganjke in zalistnike prvič že pred cvetjem ali vsaj koj po cvetju, po letu pa odstranjevati vse zalistnike ter priščipati vse poganjke na napnencu pri 4. listu nad vrhnjim grozdom in skrbeti, da se grozdje ne bo po zemlji valjalo.

7. a) Skropiti vse trte proti peronospori vsako leto vsaj trikrat, in sicer prvič že pred cvetjem, ko razvije trta 3—5 listov, drugič koj po cvetju in tretjič meseca julija ali avgusta: pozneje po potrebi.

b) Žvepljati proti grozdni plesnobi (*Oidium Tuckeri*) tudi vsaj trikrat, in sicer prvič koj ko se pokaže zarod, potem še enkrat pred ali koj po cvetju in pozneje po potrebi.

c) Oskrbeti si pravočasno od zanesljivih virov potrebno množino galice, žvepla ter dobro škropilnico in meh; zadnje sam ali v družbi.

d) Pognojiti ves vinograd v prvem, gotovo pa v drugem letu po saditvi; pozneje pa vsaka 3—4 leta. Priporoča se vporabljanje razen hlevskega, tudi umetna gnojila. Glede vporabe teh, naj se vpraša za svet razne strokovnjake ali uredništva strokovnih listov.

Opomnja. — Nasvete ali ukaze vinograde pregledujočih deželnih in državnih v to svrho poklicanih funkcionarjev je strogo izpolnjevati.

Brezobrestna posojila dobivajo le oni posestniki, ki se zavežejo, da se bodo po tu navedenih, kakor tudi po eventualno pozneje izdanih določbah ravnali.

Posestniki, katerim se je dovolilo brezobrestno posojilo (iz državnih in deželnih sredstev), se opozarjajo, da se jim to posojilo, ako se ne bodo ravnali po gori navedenem navodilu, na podlagi § 7., ukaz c. kr. poljedelskega ministerstva z dné 29. marcija 1892 drž. zak. št. 62) odtegne ali odpove, odnosno, da se bode že izplačano posojilo, takoj nazaj zahtevalo.

Od deželnega odbora kranjskega v Ljubljani,
dne 20. novembra 1900.

Zadruga prešičjerejcev.

Ne vem, ali vam bo dopadel ta naslov ali ne, a vsakemu pametnemu Dolenjcu, ki ima srce za našo res vsestransko pozabljeno Dolenjsko, mora dopasti in uga-jati stvar, katero hočem sprožiti pod tem naslovom. Dal Bog, da bi moj glas ne bil glas vpijočega v puščavi!

Prej že često, a osobito na zadnjem semnju so se godili slučajji, ki jasno kažejo, kako malo samozvesti ima naš dolenjski kmet, kako malo vesti pa tudi nekateri manji kupci in prekupci. Za danes ne priobčimo imen; a v prihodnje hočemo brez usmiljenja in prizanašanja javno ožigosati ljudske pijavke, ki izrabljajo potrebo in nevednost najbednejšega vseh slovenskih kmetov, dolenjskega kmeta.

Zgodilo se je n. pr., da je neka kmetica prodala lepo rejenega prasca, 100 kron vrednega, kar počez za 40 kron nekemu takemu mešetarju! Varujte se torej, dolenjski kmetje, prodajati sitnim prekupcem svoje prasce kar počez. Tu se zgodi mnogo sleparstva in se izrablja nadloga nevednega kmeta. Pa pomagajte si tudi sami. Kako?

Naše vino dolgo ni moglo prodreti na vinski trg, a sedaj, ko se je z velikimi težavami in ob velikih nasprotstvih ustanovila vinarska zadruga, obrača se počasi na boljše, res počasi sicer, a obrača se stanovitno.

Tudi gledé prešičjereje ni druge pomoči. Posamezen kmetovalec ni v stanu tekrovati s konkurenco, udati se mora na milost in nemilost kapitalu, denarni premoči. A česar kdo sam ne zmore, zato si jih najme več, in gre potem. Ako bi bili vsi kmetovalci in posestniki, ki se pečajo s prešičjerejo (in teh je pri nas izključna večina), dobro organizovani, nastavljal bi le-ti cene. Da bi se dobro blago ne spravilo v denar, ni skrbi, kajti odjemalcev naj ti bo vedno dosti, če ne doma, pa na tujem. S temi se stopi v dotiko potom časopisja in drugače, in če postavimo na trg res lepo pitano žival, bilo bi vendar več ko čudno, da ne bi ne prisilili svoje cene, katero sme vsakdo svojemu trudu pri-

merno zahtevati. Ni dvojbe, da bi našli odjemalcev obilo povsod. Saj dobro blago vsakdo rad kupi. Na Dolenjskem redé že dalj časa v mnogih krajih zgolj izvrstna plemena. Veliko je tudi kmetovalcev, res večjih prešičjereje, ki pa tudi znajo dobro prodajati. Takih več naj bi se združilo v zadrugo, ki bi spečavala prešiče žive in zaklane, mast in meso, šunke in klobase. Tako bi prešičjereja res kaj nesla. In lep dobiček bi menda tudi sami radi spravili.

Kdor pravi, da tega ne ume, samo noče umeti. In noče umeti zaradi svoje nezaupnosti in starokopitne trmoglavosti, češ, zakaj bi šlo drugače odslej, kakor je šlo doslej. No, potem se pa ne sme pritoževati, če ga kdo opehari. Dandanes velja: „Pomagaj si sam, in Bog ti bode pomagal.“ A pomagati si nihče ne more sam, kakor v zvezi z drugimi.

Tudi nas ne bodi skrb, če bi različni mešetarji in prekupci prišli ob zaslužek češ, to ni krščanska ljubezen, koga uničiti. Krščanska ljubezen veleva pomagati kolikor mogoče vsem, ne pa samo enim. In ravno te vrste ljudje so mogoče le radi kmetove zanikrnosti in lahkomiselnosti. In kmečko ljudstvo je v prvi vrsti potrebno narodno-gospodarskega preporeda: temu treba pomagati. Tu se bodo ločili pravi in hinavski prijatelji naroda, ki skrbje la za svoj žep.

Naj nihče ne zavrne teh mislij, češ, list katoliško-narodne stranke jih je prinesel! Storil je s tem le svojo sveto dolžnost ter pravočasno pokazal, kje treba začeti pomagati. Naša stranka ima v svojem programu podajati narodno-gospodarsko odpomoč. Sicer pa naši prasci vse eno dobro diše, naj so zrejeni v hlevu liberalnega ali klerikalnega gospodarja, in bodo vsi po isti ceni prodani, samo da so dobri.

Ako se Slovenci gospodarsko ne okrepimo, potem nas bo res, kakor je nekdo dejal prav krepko, „vrag vse vkup vzel.“

Prosimo, da tozadevni krogi in sploh veljavni moške upoštevajo te misli in jih čim preje uresničijo!

—•—•—•—

Politični pregled.

Radi obilega družega gradiva se je politični pregled to pot nekoliko skrčil. Sicer pa tudi ni kdo vé kaj novega v tem oziru povedati. Državni zbor bo baje sklican meseca marca, seveda, samo za poskušnjo. Kajti miru in rednega dela spet ne bo. To že naprej obljublajo nemški prenapeteži. Zakaj? Vojni minister je izdal na vsa vojaška poveljništva naredbo, v kateri strogo in resno opominja, naj predstojniki pri svojih podložnih ne žalijo narodnostnega in verskega čuta, temveč skrbé za to, da bode imela armada ugled pri narodih in da jo bodo vsi ljubili in spoštovali. Ta odredba daje upanje na povišanje v vojaški časti tudi onim, ki ne znajo nemški, če so le sicer sposobni. Nemci pa trdijo, da so s tem žaljene pravice nemškega naroda in jezika! To se pa res pravi iskati dlake v jajcu! Prepri mora biti, to hočejo: razdrta Avstrija pa ne bo več močna ne na zunaj ne na znotraj. In uresničen bo načrt Mazzinija in drugih prostozidarjev: Avstrija se mora uničiti. Na tem potu smo že!

Na Hrvaškem se zadnji čas spet pojavljajo nemiri med kmeti, ker jih mažaroni hočejo na vsak način

oškodovati in izkoristiti. Mi imamo Nemce na vratu, Hrvati pa Mažare.

Trije Lahi so prišli ogledovat in risat avstrijske utrdbe na Predilu in v obližju. So jih sicer zaprli, pa če se jim bo kaj več zgodilo, je vprašanje, ker so podaniki našega „zaveznika“ laškega kralja. Lani ob tej meji velike vojaške vaje; dohod goriških in primorskih Lahov v Videm, da pozdravijo kralja; sramotenje našega cesarja; sedaj — ogleduhi. Kaj pomeni to? Človeku pride nehoté na misel, da imamo v Avstriji napram Nemcem in Lahom — izdajice!

Nemci imajo opraviti v svojih naselbinah v južno-zahodni Afriki. Tamošnji domačini zamorci so se uprli ter uprizarjajo razne grozovitosti. Baje jih je že nad 15.000 zgrabilo za orožje. Bodo imeli Nemci dovolj opravka z njimi.

Na Balkanu se razmere razvijajo prav lepo za — vojsko. Turški sultan je mnogim vstašem obljubil pomiloščenje, a njegove čete brez usmiljenja more in puštošijo še dalje. Grozodejstev ni ne konca ne kraja. Bolgarija se pripravlja prav zares na vojsko. Le Rusija se drži, recimo mrzlo. Da bi jo pripravili do vojske, napravili so Makedonci nekaj prav zanimivega. Njih vodja Sarafov je namreč papežu ponudil, da postanejo vsi Makedonci katoličani, če se zavzame zanje. Razkolni Rusi pa bi tega ne smeli pustiti, in zato naj raji napovedo Turčiji vojsko, da ohranijo Makedonce razkolu: tako zahtevajo ruski listi. V Rimu so Sarafovega spregledali in niso na njegovo ponudbo nič odgovorili.

Japonska stavi vedno večje zahteve in Rusija odjenjuje, ker si res želi miru. Ob enem pa se tudi resno pripravlja za vojsko. Ni namreč upati, da bodo Japonci odnehali marveč hočejo na vsak način vojsko.

LISTEK.

V RIM!

Kolosej.

Malo je pač spomenikov na svetu, ki bi bili v vsakem oziru tako važni in pomenljivi, kakor je stara, častitljiva, velikanska razvalina Koloseja. Res, razvalina je. Že to ima za človeka nekaj mikavnega: priča je prošle slave in moči ter minljivosti vsega posvetnega. Kaj pa šele, če ima taka razvalina kak poseben pomen! Kolosej pa nam kaže prav jasno dušo rimskega naroda, a tudi moč one nove na tistem spočete sile, ki jo zovemo krščanstvo. Duh posvetnjaštva na višku svoje moči in duh krščanstva komaj v prvem početku sta se tu poskusila in izvojevala boj za nadvlado.

Da bi bil prav zares nemoten, podal sem se v Kolosej sam s par tovariši-potniki. Kadar smo hodili v celih oddelkih, šlo je vse prehitro. Potem pa: enega zanima to, drugega drugo in nihče ni zadovoljen, a ravno tu sem hotel, da vpliva name cela preteklost tega poslopja s svojo zgodovino.

Vem, dragi bravec, da si že postal nevoljen: češ, naj vendar pové, kaj je Kolosej? Vidiš, dragi moj, to ne gre tako hitro. Ko boš tale sestavek do konca prebral, upam, da boš umel in vedel, kaj je Kolosej. Prav žal mi je, da naše „Novice“ nimajo podob. Tu bi si jo zares želel, da ti ložje dopovem kaj in kako.

Poslušaj! Misli si visoko poslopje iz rezanega rudečkastega kamnja. Visoko je 48½ metra, torej nekoliko višje ko zvonik novomeške kapitelske cerkve. Je že nekaj, kaj ne? Razdeljena je zunanja stena v štiri nadstropja, a stena ni cela; marveč obstoje prva tri nadstropja iz samih lokov (80 jih je) oprti na stebre različnih slogov; v prvem nadstropju

so stebri dorskega, v drugem jonskega, v tretjem korintskega sloga. Četrto nadstropje ima celo steno. Pod temi loki, oziroma v teh dolbinah so svoj čas stali razni kipi in podobe. Danes jih seveda ni več. V zgornji steni so mala okna, iz stene pa molé kamni (240 jih je bilo) kot podstavi, na katerih so bili pritrjeni jambori, ki so držali platneno streho nad poslopjem. Čemu streha? Pa platnena?

Skozi spodnje loke je bil vhod, in sicer 76 za ljudstvo, 2 za cesarja in njegovo spremstvo, 2 za rokoborce. Zadnji štirje vhodi so bili kaj krasno opremljeni. Vnanost celega poslopja ne kaže drugega lepoticja, je torej zelo priprosto in napravi mogočen vtisek. Da obhodiš celo poslopje, rabiš 6—8 minut, ni popolnoma okroglo, ampak podolgovato-okroglo (eliptično). Njega večja dolžina znaša 190 m, manjša 160 m. Poslopje je na mnogih krajih precej podrto in podprto. — A o tem pozneje.

Pojdimo notri! Zdi se ti, da stojiš v kaki dolini. V štirih velikanskih pasovih se vzdigujejo štiri nadstropja iznad planjave, na kateri stojimo. Imenujmo to planjavo pozorišče; dolgo je to pozorišče 86 m, široko 54 m in tudi podolgovato-okroglo. Pozorišče je zidano na močnih obokih v zemlji, od štirih nadstropij je loči precej visok zid. Vsa nadstropja sloné na velikanskih in močnih obokih, ki tvorijo dolge hodnike pod sedeži. V nadstropja vodi veliko stopnic k sedežem, ki se drug nad drugim v vedno večjih kolobarjih dvigujejo visoko tja gori. V prvem nadstropju je bil prostor za plemenitaše in njih družine, v drugem za meščane, v tretjem za prosto ljudstvo, v četrtem za poulično druhal. Cesar, dvorjani, duhovščina, vestalke, tuji knezi pa so imeli prostor tik za zidom, ki loči pozorišče od prostora za gledalce. To poslopje je imelo sedežev za 87.000 gledalcev, ki so vsi gledali nizdoli na pozorišče in tudi zato vsi dobro videli tam se vršéce igre in predstave. Takih gledišč imel je Rim več. Imenovala so se „amfiteater“, dvojno gledišče. Prvi si je to izmislil neki Kajus Kurio. Ob pogrebu svojega očeta dal je postaviti dvoje lesenih gledišč, drugo vstric družega, tako, da so gledalci gledali vsak na svoje pozorišče. Tako je bilo dopoldne; popoldne pa je dal oboje gledišč tako zasukati, da so se gledalci obeh gledišč gledali; sedaj je bilo samo eno pozorišče, ker odstranili so tudi zadnje stene pozorišča: dvojno gledišče, amfiteater. Kolosej postavil je cesar Tit leta 80 po Kr., in se je ta amfiteater imenoval „flavijski amfiteater“, ker je bil Tit iz rodu Flavijev. Ker je bil ta amfiteater tako „velikansko velik“ in to se pravi v grškem jeziku „kolosalen“, imenuje se ta amfiteater „Kolosej“.

(Dalje sledi.)

Zaklad je kopal.

V gostilni „pri črnem orlu“ je bilo. Vesela družba uganila je že vse mogoče reči in slednjič so začeli govoriti tudi o sanjah, ali kaj pomenijo ali nič. In z vso resnostjo so se lotili tega vprašanja, kakor bi šlo za rešitev „macedonskega vprašanja“. Bilo je kmalu več strank. Eni so trmasto in strastno trdili, da imajo sanje svoj pomen, drugi pa so to naravnost in odločno zanikavali. Leti so trdili, da nam sanje razodevajo prihodnost, drugi pa so se smejali, češ, to pride samo od želodca, dočim so najpametnejši dokazovali, da sanje niso družega ko neko neredno samovoljno ponavljanje tega, kar smo čez dan doživeli.

„In kaj pravite Vi o sanjah?“ nagovore slednjič v kotu sedečega trgovca Brezovarja, ki je dosedaj molčal kakor grob.

„Nič ne pomenijo, prav čisto nič“, odgovori trgovec černo. „Enkrat sem bil pač tako neumen, da sem verjel sanjam, a danes ne verjamem prav čisto nič več ne.“

Vsi so kajpada hoteli vedeti, kaj ga je prepričalo o tej trditvi. A odvrnil je:

„Kajpak! Vam jih bom že povedal! Me lahko čakate do jutri! Kaj ne, da se mi boste potem prav pošteno smejali!“

„Nič se Vam ne bomo smejali, ne bojte se! Kdor se bo smejal, ga vržemo ven!“

„No bodi,“ se da trgovec pogovoriti. „Toda, da mi ne boste čenčali o tem drugod!“ zažuga prav resno.

„Ne bomo, ne bomo. Le povejte sedaj!“

„Letošnje poletje,“ prične gospod Brezovar, „prebival sem s svojo družino na starem gradu M., katerega je njegov

lastnik oddajal letovičarjem v najem. Ta grad je bil prej kaj močna trdnjava, ki se ni udala nikdar nobenemu sovražniku. A zob časa mu ni prizanašal in zgrudil se je v razvaline. Ostalo je le nekaj zidov. Na temeljih starega grada pozidali so potem nov grad. Ljudje po okolici so govorili, da v tem gradu straši, ker je baje eden prejšnjih grajščakov zakopal zaklad in tisti grajščak sedaj hodi po noči po gradu. Smejal sem se temu praznoverju in spal kaj izvrstno vsako noč. Ravno tako vsa moja družina.

„Neko noč pa se mi sanja, da stoji ob moji postelji vitez v srebrni opravi in me s sklenjenimi rokami prosi, naj ga odrešim. Z votlim glasom je govoril: „Če vzameš iz leve stene prav na sredi par opek ven, najdeš moj zaklad.“

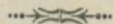
„Ko se zbudim, smejem se čudnim sanjam. Toda, drugo noč sanja se mi zopet: prišel je srebrni vitez in pokleknil k moji postelji. Govoril sicer ni nič, a njegove oči so me gledale tako proseče. Tretjo noč pa je sedel na konec postelje in tako milo jokal, da sem se odločil odrešiti ga.“

„Kaj naj bi se pač pripetilo, če vzamem par opek iz zida? Kaj bo to? Skrivaj sem dobil potrebnega orodja, in neko dopoldne, ko so bili drugi letovičarji vsi v gozdu, spravim se na delo.“

„Natanko izmerim steno, da res zadenem sredo. Potrkam s kladivom: pelo je votlo kakor sod. Hitro sem vzel opeke ven. Le še tanka deska mi je na poti. A skoro se mi uda. Sežem v odprtino in res, zlatnino, srebrnino, kupice, sklede, vrče najdem notri. Zaklad! Ves sem se tresel razburjenja. Vzamem nekaj stvari iz odprtine in sem nad lepimi stvarmi pasel svoje oči. Le eno se mi je zdelo čudno: te stvari so bile tako nove in moderne.“

„Še premišljam, kaj mi je storiti, kar zaslišim, kako tekajo ljudje sem ter tja in glasno govore. Hipoma je vse mirno. Čez deset minut nekako slišim trkanje na mojih vratih. Misleč, da je moja družina, odprem. Pa — orožnik stoji za njim! Ta bo lepa, si mislim. Za njim se rine v sobo grajski oskrbnik, poleg stanujoči sosedji, letovičarji, posli, sploh vsi, kar jih je bivalo v gradu.“

„Orožnik pogleda odprtino v zidu, pogleda zlatnino in srebrnino na mizi in pravi: „Ni dvoma! V imenu postave vas odvedem v ječo!“ No, to si lahko mislite, kako je bilo meni pri srcu! Vam gre sicer na smeh, pa ne smejite se! Koliko truda in potov sem imel, da sem se takrat izognil ječe in sramote, kajti veste, kaj sem bil storil? Skozi odprtino v zidu vlomil sem v stensko omaro svojega sosedu in vzel od tam zlatnino njegove soproge. Mojemu pripovedovanju o sanjah in srebrnemu vitezu niso spočetka nič hoteli verjeti. Še le, ko ko sem dal telegrafirati v svoje navadno bivališče in mi je policija dala najboljše spričevalo, so me izpustili. Zabičevali so mi pri tem, naj nikar ne stikam po zakladih v starih gradovih. Tudi nikdar več nisem, niti nisem več verjel sanjam. Tako... Alo Mici piva, imam grlo suho ko poper od samega govorjenja!“

Piše se nam:

Iz Novega mesta. Marijanska kongregacija v Novem mestu je priredila 17. prosinca proti primerni vstopnini drugi zabavni večer v dvorani rokodelskega doma s sledečim vspehom: 1.) „Božični mir“, božičnica s petjem in deklamacijami. 2.) Petje: a) Fr. Abt „Življenje v pomladi“; b) Reissinger „Pesmi moč“; c) „Bleškemu jezeru“; d) Volarič „Slovenskim mladenkam“. 3.) „Trmoglavka“, veseloigra v treh dejanjih. Obe igri poslovenil in priredil Fr. S.

V dobrem spominu še hranimo krasno igro „Lurška pastarica“, katero nam je s toliko pohvalnim vspehom yprizorila Marijanska kongregacija pretečeno leto. Smelo smo takrat stavili svoje upanje in nado v to mlado družbo z željo: naj bi nam napravila več takšnih veselih večerov. Evo ga! 17. prosinca odzvale so se kongregantkinje tej naši želji in povabile so nas na drugi zabavni večer, kateri je celó daleč prekosil umetniški užitek prvega. — Naslov igre „Božični mir“ pove že vse, kar čuti in želi človeško srce na sveti večer. Igra živo predstavlja nesrečno grajsko gospo, katera je izgubila svojega dragega soproga in svojo edino nadepolno hčerko in ž

njima srečo in mir svojega srca. Zakrknilo je njeno srce, postala je odurna in kratkih besed. Samotna, polna tuge in bridkosti sedela je ta gospa na sveti večer pri mizi ter premišljevala zrla tja v nekdanjo blaženo preteklo božično veselje. — In glej! Ravno to noč naj bi se zopet vrnili v njeno srce vera, mir in ljubezen po njeni bogoljubni hišini, oziroma po učiteljevi hčerki. Hoteli ste ubogo gospo razvedriti in malo potolažiti z božičnim petjem. Deklicama se je to zares hvalevredno posrečilo s pomočjo deklic iz vasi, s katerimi ste tolikanj ginljivo zapele nekaj božičnih pesmic. Kakor gorki solnčni žarki vdiral so zbrane pesmice v gospejno zmrazeno srce in postajalo je vedno toplejše — in popolno prešinjeno vidimo pred seboj grajsko gospo zopet srečno in zadovoljno. — Igra dela vso čast prelagatelju. Nismo kmalu slišali iz nemškega tako dobro prestavljenega dela v našem materinskem jeziku in tako ugodno prirejenega za naše odre, kakor ravno to igro. Vsaka beseda na pravem mestu in pesmice tako mile in v srce segajoče, da ni čuda, da je bilo marsikatero oko solzno.

Nadalje smo imeli zopet priliko občudovati voditeljico iger, njene velike gledališke zmožnosti in njeno izvanredno nadarjenost za izvežbanje igralk. Znala je vse uloge kaj modro razdeliti, popolnoma, kakor je vsakteri igralki najboljše pristojala. Toda, kaj koristijo lepa igra, mične besede itd., ako pa ni na razpolago dovolj sposobnega osobja za predstavo? In ravno naša Marijanska kongregacija se lahko ponaša s prav posebno spretnimi igralkami. V obče začudenje predstavljale so igro vrlo dobro v vseh točkah. Radostno je bilo gledati in zasledovati kretanje vsake posamezne mladenke, kako gladko, neprisljano in lahko je izvajala svojo nalogo in vse skupaj, kako so se znale vživiti v svoje uloge, kar so pokazale v vsej svoji ponaši. So pa tudi vživale pri občinstvu zaslužen ploskanje in navdušeno odobravanje, katero je sledilo vsakemu prizoru.

Z drugo točko vspeha pokazale so nam pa naše kongregantkinje, koliko so napredovale v petju. — Priznati moramo, da smo bili tudi tukaj presenečeni. Nastopile so s svojim pevovodjem ter so nam zapele s svojimi zvonicami glasovi tako rajsko ljubko in lepó, da smo kar strmeli. Smo Novomeščanje sicer navajeni pod vodstvom našega mojstra g. Ig. Hladnika vsikdar poslušati le vse dobro in dovršeno; toda danes se nam je zdelo, da si je gospod najboljše vendar-le prihranil za povzdigo tega večera. Samoumevno je toraj, da je dosegel s svojimi izbornimi pevkami preimeniten vspeh in silovito odobravanje. To je bilo petje v pravem pomenu besede! — Ne da se popisati — to se mora le čutiti. Nad vse pa je ugajala pesem „Slovenskim mladenkam“. Na burno zahtevanje občinstva so jo zapele še enkrat in še bolj izvrstno.

Ravno v tako veliko zadovoljnost zbranega občinstva in z istim pohvalnim vspehom, kakor „Božični mir“ predstavljale so naše diletantkinje veselo igro „Trmoglavka“. — Čeprav ima ta igra značaj predpustne burke, katera nam je izvabila kaj hitro celó solznega smeha in seveda žela ob enem viharnega odobravanja v najobilnejši meri, ima ravno ta igra prav poučno jedro v sebi. Pri „Trmoglavki“ naj se marsikdo uči, da človek s trmasto svojo glavo, nikakor ne more v nebo, ali kakor pravimo: skozi zid. „Trmoglavka“ nam kaže, da je treba v mladosti začeti pobijati trmo; zastarela trma je čestokrat vzrok premnogih nesreč in nezadovoljnosti na svetu pri samskih, kakor še prav posebno v družinah. — Naša „Trmoglavka“ imela je dobro mamico in dve ljubki sestrici. Toda zaradi svoje vedne neubogljivosti in upornosti morala je v službo k neki bogati vdovi. Ta vdova bila je sicer dobra po svoje; a vendar je slovela po svojih sitnostih in po svojih najrazličnejših boleznih daleč na okrog. Pri njej je imela „Trmoglavka“ svojo šolo. Ni se jej tukaj ravno slabo godilo, pa vendar se je čutila vso nesrečno: vsaj svoje trmoglavosti tudi tu ni hotela opustiti. Posledica je bila, da jo končno vdova odslovi zaradi upornosti in neubogljivosti in ker jej je odpravila psička, edino veselje, koje je imela vdova na svetu in ker se je predznila imenovati svojo gospo celo: „njihovo debelo veličanstvo“. Po takšnih in enakih bridkih izkušnjah pri-leze „Trmoglavka“ zopet domov. Boječe potrkna na domača vrata in — klečé tudi na vrata do usmiljenega srea svoje mamice ter prosi odpusčenja, katero je zadobila. Odpusti jej pa tudi ravno navzoča gospa vdova in sestrici objamete

jo. — Tudi ta igra, katero je poslovenil in priredil isti prelagatelj, odlikuje se s gladkim jezikom in lepimi besedami ter s prav ugodno prizoritvijo. Marijine in druge slovenske družbe, kjer gojite domače zabave in igre, sezite po teh dveh novih igrah: lepi ste in pomenljivi ter za našo ljudstvo jako primerni! Od mladega gospoda prelagatelja pričakujemo še več takšnih del, s katerimi nam kaže snovi, katere naj bi obdelovali, ako hočemo pisati za naše odre.

Tem predstavam prisostovalo je nepričakovano veliko število gledalcev iz mesta in okolice. Žalibog, da se jih je moralo tudi jako veliko vrniti, ker je bila dvorana za vsprejem toliko množice premajhna. Naj omenim tu, da so počastili ta zabavni večer s svojo navzočnostjo c. kr. okrajni glavar preblagorodni gospod Viljem baron Rechbach, kateri se je blagovolil večkrat laskavo izraziti o tej predstavi, mil. gospod prošt dr. Seb. Elbert, c. kr. šol. svetnik dr. Fr. Detela in več drugih prečastitih gospodov duhovnov in uradnikov, kakor odličnih gospej in gospodičin. — Na ta večer smo se zopet prepričali, kako zna občinstvo visokega in nižjega stanu veleceniti in čislati blagonosno našo Marijansko kongregacijo. In ker ljudstvo razume in čuti prevzvišeni pomen Marijinih družb, naj bode to dejstvo našim vrlim kongreganistinjam nova spodbuda do vedno večje vneme, gorečnosti in vstrajnosti v delovanju pod zastavo Marijino v blagor sebi in v čast nebeški Kraljici!

Kakor slišimo, pripravlja se Marijanska kongregacija na uprizoritev nove igre po veliki noči. Dal' Bog svoj blagoslov!

H.

Javni shod katol. polit. društva v Novem mestu. — (Konec.) — Stavijo se nato sledeče resolucije:

1.) Ustanovi se naj strokovna obrtna rokodelska šola v Novem mestu.

2.) Razloči se naj trgovska in obrtna zbornica za Kranjsko in spremeni volilni red v tej zbornici, da bodo imeli obrtniki dovolj zastopnikov po posameznih okrajih.

3.) Ustanovitev lastne delavske zavarovalnice proti nezgodam za Kranjsko ter izločitev od tržaške. Delavci naj bodo zavarovani le za čas, dokler so izpostavljeni nevarnostim, ne pa nasprotno.

4.) Oprostitev pri obrtnikih-mojstrih v 11. in 12. letu orožnih vaj.

5.) Merodajne oblasti naj točneje izvršujejo v obrtnih zadevah razne prošnje, pritožbe in drugo, da ne bode ležalo leta nerešeno.

6.) Pri vseh volitvah naj se voli tajno pod kovertu, katero izda volilna komisija.

7.) K sodnim obravnavam v obrtnih zadevah naj se pokličejo vestni, izobraženi obrtniki, ki so zmožni v poklicani stroki vestno izpovedati, katere naj bi vselej obrtna zadruga priporočala.

8.) Zadruga načelnitva naj postanejo avtonomna oblast v obrtnih zadevah.

9.) Obremeniti se naj osebna dohodarina z deželniimi, okrajnimi občinskimi in zdravstvenimi dokladi in to pri uradnikih (kateri dosedaj ne plačajo nobenih doklad).

10.) Sestavi se naj obrten program, katerega naj bi uvaževale vse naše delegacije.

11.) Upeljejo se naj obrtna sodišča v Ljubljani in v Novem mestu.

12.) Uvede se volivna preosnova v smislu tajne, splošne volilne pravice.

13.) Katoliško-narodni stranki se izreka popolna zaupnica kot stranki, ki je prijazna razvoju malega obrtnega stanu.

Te resolucije so se soglasno, navdušeno sprejele.

Shod se je zaključil s „slava-klici“ na Nj. Veličanstvo in na sv. Očeta Pija X. z zahvalo vsem govornikom in vdeležencem.

Želeti bi bilo kaj več enakih shodov, pred vsem pa še večjega zanimanja od strani mojstrov in pomočnikov za take shode, ki so neprecenljive vrednosti.

Katoliško-narodni stranki pa imamo biti hvaležni, da je poslala tako izvrstne govornike, dasi ni bila to njena dolžnost, ako se uvažuje, da ima mestne mandate liberalna stranka, ki pa povsem zanemarlja svojo dolžnost.

Vabilo k družbi sv. Mohorja.

Odbor družbe sv. Mohorja v Celovcu stopa zopet pred Slovence in Slovenke s prijaznim vabilom, naj v čim največjem številu pristopijo naši družbi. — Važen je čas, ko se širom slovenske domovine pa tudi izven nje nabirajo udje, da pristopajo k Mohorjevi družbi ko se vabijo stari družbeniki, naj ostanejo družbi zvesti tudi zanaprej, ko se pozivljajo oni, ki še niso naši družbeniki, naj se pridružijo mogočnemu krdelu, ki se vsako leto v proslavo in korist slovenstva zbira pod zastavo sv. Mohorja in Fortunata!

Prosimo č. gg. poverjenike, naj čim preje dovršijo svojo sicer težavno, a toliko hvalevredno in koristno delo nabiranja družbenih udov, vse ude pa prosimo, naj ne le samo pravočasno vplačajo svoj donesek, da s tem olajšajo delo poverjenikom, marveč vsakdo naj se tudi potruži, da Mohorjevi družbi pridobi novih članov.

Plačilo za sedanje prispevke in raznoteri trud sprejme sleherni Mohorjan jeseni, ko se razpošiljajo družbene knjige. Odbor se nadeja, da bo letošnji naš književni dar zadovoljil vsakega Mohorjana tako gledé vsebine kakor oblike. Že Koledar za l. 1904. je obširneje označil knjige, ki jih prejmo naši člani za letošnje leto, ki so te-le:

1. „Zgodbe sv. pisma.“ XI. snopič. Spisal dr. J. Ev. Krek. — Teh zgodb Slovincem na novo priporočati in hvaliti ni treba. Hvalijo in priporočajo se same! Zato poskrbite z obilnim pristopom k Mohorjevi družbi, da bode tudi ta snopič v čim največjem številu romal med Slovence!

2. „Lurška mati božja.“ Šmarnice in molitvenik. Spisal Janez Godec. — Šmarnična pobožnost se je zelo priljubila Slovincem in radi segajo po knjigah šmarnične vsebine. Letos praznuje katoliški svet 50-letnico, odkar se je proglasila verska resnica o neomadeževanem spočetju Device Marije. Molitvenik, dodan šmarnicam obsega razne pobožnosti, molitve razne potrebe itd., tako da upamo, da bo i ta knjiga imela veliko privlačno silo pri nabiranju udov.

3. „Slovenski fantje v Bosni in Hercegovini 1878.“ Spisal Jernej pl. Andrejka. — Ob 25 letnici bosenske zasedbe je gosp. pl. Andrejka, c. in kr. ritmojster cesarske straže na Dunaju, napisal lepo knjigo, ki bo drag spomin onim, ki so se l. 1878. udeleževali bojev na našem slovanskem jugu, a zelo zanimiva in podučna vsem bralcem. Knjiga je okrašena z mnogimi, večinoma izvirnimi podobami, risbami itd., ki bodo gotovo vzbudile splošno zanimanje. Letos izide prvi del, drugi sledi prihodnje leto!

4. „Lisica Zvitorepka.“ Učitelj Jos. Brinar je zbral živalske pravljice o lisici-zvitorepki v celotno knjigo, ki je namenjen v prvi vrsti odrastli mladini, a bode ugajala tudi drugim bralcem.

5. „Bodi svoje sreče kovač“, je naslov knjigi župnika Jurija Trunk-a, ki je zbral obilico naukov prav za vsakdanje življenje, učeč, kako najdemo pot do časne sreče.

6. Koledar za l. 1905. bode po možnosti zopet raznovrsten in zanimiv.

To je torej letošnji naš književni dar. Knjige bodo gotovo zadovoljile vsakogar in zato iskreno vabimo, da se čim največ udov vpiše v družbo.

Nabiralne pole z denarjem naj se odboru dološljejo do dne 5. marca. Mnogo truda, sitnostij in nepotrebnih stroškov povzročajo nam tisti, ki nam ne dološljejo ob pravem času udnine!

Posamezne ude in take kraje, ki nimajo 15 udov, pa prijazno opozarjamo, da morajo po družbenih pravilih letnini (2 kroni) dodati še 40 vinarjev za upravne stroške, namreč za zavoj, spremnico s kolekom, delo itd. Seveda morajo potem poštino, ki znaša veliko več, še sami plačati.

Mili Bog naj blagoslovi naše delo in geslo za Mohorjevo družbo bodi: „Ne nazaj in navzdol, marveč vselej naprej in navzgor!“

V Celovcu, dne 26. prosinca 1903.

Odbor.

Dostavek. Novomeški poverjenik vikar Fr. Sal. Watzl opozarja in prosi vljudno, naj se Novomeščani čim prej in v večjem številu ko lani odzovejo temu vabilu. Kdor želi naročiti kake knjige Mohorjeve družbe prejšnjih let, je za to sedaj čas najbolj pripraven. — Vsak zaveden Slovenec naj bi bil Mohorjan!

Domače vesti.

(Duhovniki novomeške dekanije) imajo mesečno konferenco v četrtek, dne 11. febr. v Toplicah po dohodu vlaka.

(Krajni šolski svet.) Dne 22. t. m. se je krajni šolski svet za Novo mesto konstituiral ter izvolil za načelnika g. župana Simona pl. Sladovića, kot namestnika pa g. prošta dr. Sebastijana Elberta.

(Slovenec) se prodaja številka po 10 vinarjev v prodajalni J. Krajec nasl. v Rudolfovem.

(Nova mestna hiša — rotovž.) Poroča se nam, da se namerava ista graditi po načrtu, nekoliko spremenjenem od kranjske stavbinske družbe v Ljubljani. Ista je projektirana dvonadstropna in sicer pritlično stražnica, spalna soba ter zapor; celo prvo nadstropje bilo bi za uradovanje mestne hranilnice, drugo nadstropje pa za mestno občino, v katerem nadstropju se pročelje 2½ m. izbočeno, nahaja mestna dvorana z galerijo za poslušalce.

(Računsko poročilo o blagajni mestne in meščanske garde godbe v Novem mestu za l. 1903.)

Prejemki:

Prebitek iz leta 1902	13 K 42 h
Prispevki podpornih članov	1611 " 65 "
Prispevki slavne mestne občine	250 " — "
10% zaslužek pri koncertih	19 " 60 "
Gospod Možina daroval	4 " — "

Skupni prejem 1898 K 67 h

Izdatki:

Plača g. kapelniku	1200 K — h
Slugi za pobiranje denarja	60 " — "
Popravilo instrumentov	86 " 70 "
Skušnje in godba na trgu	569 " 72 "
Godba pri pogrebih podpornih članov	19 " — "
Sveče in papir	20 " — "

Skupni stroški 1955 K 42 h

Primankljaj 56 " 75 "

Godbeno ravnateljstvo se trudi kolikor mogoče izboljšati godbo in se mu je to tudi deloma posrečilo, vendar bi se dalo veliko več doseči, ako bi slavno občinstvo hotelo več prispevati. Razun navedenih izdatkov se še omeni, da je blagajna meščanske garde izdala za uniformo godcev . . . 187 K — h in plačala za razne parade 140 " — h

skupaj 327 K — h

Zahvaljujoč se za dosedanje podporo prosi podpisano ravnateljstvo, uvažuj, ker služi godba v občo korist in povzdigo mesta in okolice, da bi slavno občinstvo v bodoče krepkeje podpiralo godbo kakor dosedaj. Godbeno ravnateljstvo.

(Obrtna zadruha) imela je dne 16. jan. 1904 svojo prvo letošnjo sejo, katera se je vršila ob navzočnosti sledečih gg. odbornikov: Frančič, Malovič, Agnitsch, Kastelic Fr., Mikolič, Ciber, Goleš, Štefanovič in Murn Fr. Seji predsedoval je načelnik g. Frančič. Razpravljalo se je o sledečih točkah: 1.) Dopis vodstva obrtne nadaljevalne šole v Novem mestu z dne 5. januarja 1904, štev. 10 v zadevi verskega poduka obrtnih učencev. Enoglasno se na podlagi § 1 lit. b) odstavka drugi društvenih pravil sklene, da se ima vsako nedeljo od 2. do 3. ure popoldan vršiti verski poduk, kateremu se imajo vsi učenci brezpogojno podvreči. 2.) Prošnji za povrnitev vplačane vstopnine radi neizvrševanja naprošene obrti se enoglasno vstreže in sklene, vplačano pristopnino povrniti. 3.) Določitev predpustne veselice. Enoglasno se sklene, napraviti 31. januarja 1904 v gostilniških prostorih „Pri slonu“ v Novem mestu predpustno veselico v prid starim in onemoglim obrtnikom ter se izvoli v ta namen poseben veseliški odsek.

(Odbor „Ljudske knjižnice“ v Šmihelu) prosi svoje člane, da bi pravočasno vračali izposojene knjige. Nekateri bivši člani nam dolgujejo nekaj knjig še od lanskega ali celo od predlanskega leta. — Te se opozori tem potom, da naj v teku 14 dni vrnejo ali izposojene knjige ali pa, če so jih izgubili, naj plačajo, eno krono, da se kupi nova. V slučaju, da bi kdo ne hotel knjigo vrniti, oziroma plačati, se bode dolg poravnal sodnijskim potom! Odbor.

(Cesar Franc Jožefova bolnica) usmilj. bratov v Kandiji pri Novem mestu je izdala 10. letno poročilo. Letno poročilo ima to pot na lepo opremljeni prvi strani 3 slike tega uglednega zavoda. Prva kaže staro poslopje, druga novo, tretja pa podaja celokupno sliko, kakor se vidi na novomeških „starih šancah“. Iz letnega poročila posnamemo: V minulem letu je bilo oskrbovanih 1626 bolnikov bolnikov. Od teh jih je bilo ozdravljenih 1125, zboljšanih 304, neozdravljivih 83, umrlo jih je 46, ostalo za leto 1904 v nadaljni oskrbi 78. Iz Kranjske jih je bilo 1363, iz Štajerske 46, iz Hrvatske 60, iz Primorske 22 itd. Po veri jih je bilo 1580 rimo katolikov, 34 staro-katolikov, 9 pravoslavni itd. Oskrbovalnih dni se je nabralo 309.18. Operacij se je izvršilo 503, z dobrim uspehom 436, umrlo 7. Na vsacega bolnika odpade oskrbovalnih dni 19.01, na vsak dan bolnikov 84.70. Po stanu jih je bilo: kmečkega ljudstva 897, dninarjev 149, tovarnih delavcev 35, duhovnikov 18 itd. — Že smo enkrat letos povdarjali silno važnost tega zavoda posebej za našo Dolenjsko, a tudi premalo zanimanja od strani prebivalstva. Če pomislimo, da zavod razven deželne odbora in kranjske hranilnice nima nobene večje podpore, da se mora vzdrževati zgolj z milodari, nabranimi od hiše do hiše, se mora zares vprašati, kako to mogoče? Blaznji sosed, zlasti Novomeščani, ki se na lastne oči prepričujejo, kako so bolniki sprejeti in dobro preskrbljeni v vsakem oziru najčešče samo za „božji lon“, res radi obilno dajo, a drugod bira ni kaj prida. Lahko bi tudi povedali, kateri so temu krivi, vsaj nekoliko. Gotovi krogi, (od katerih bi bilo najmanj pričakovati), nastopajo proti zavodu, kakor da bi na njem ne delali res v potu obraza in z vso vneto katoliški redovniki. — Kakor čujemo, prinese v kratkem eden slovenskih listov bolj obširno zgodovino 10-letnega delovanja usmiljenih bratov v Kandiji.

(Prvo žrebe) na Dolenjskem poleglo se je 18. januarja pri g. I. Ferliču, posestniku v Rudolfovem.

(Lep uspeh živinoreje.) Na zadnjem sejmu tukaj v Novem mestu, prodala se je dvojica volov deželne kmetiške šole na Grmu za 1032 K 80 h. Gotovo lepa cena.

(Vinogradnikom) naznanja c. kr. okr. glavarstvo: V letošnjem deželnem zakoniku, kos III. št. 3 nahaja se razglas c. kr. deželne vlade z dne 19. dec. 1903 št. 18.338, s katerim se dovoljuje prosti promet z vinskimi trtami in z drugimi zarejevanci in prenašavci trtne uši med krajno občino Sturija v političnem okraju Postojna in med drugim vinogradskim ozemljem Kranjske, oziroma med krajnimi občinami upravnega ozemlja c. kr. namestništva v Trstu, ki so z drugim vinogradskim ozemljem teritorialno zvezane.

(Amerike željnimi) vsvarilo razglasa c. kr. okrajno glavarstvo: Za obrtne delavce so razmere v svrhu odpotovanja v združene ameriške države ta čas, in kakor je predvidno tudi za celo tekoče leto, silno neugodne. Vsled mnogoštevilnega ustavljenja obrtnih obratov dobijo prihajajoči prihodniki le s skrajno težavo mezdno delo. Veliko število delavcev je vže več mesecev brez dela, in na tisoče prihajavcev je radi pomanjkanja dela prisiljenih se vrniti v svojo domovino. Vsled tega imajo vsi med Ameriko in Evropo v prometu stoječi parniki za prihodnje mesece vže oddane medkrovne prostore in zamorejo transportnim zahtevam komaj zadostiti. Število medkrovnih potnikov nazaj v Evropo znaša glasom od parobrodskih društev izdanih izkazov od 1. oktobra do 10. novembra l. l. 27.000 nasproti 13.000 v primernem razdobju leta 1902.

(Marija kraljica svetega rožnega venca.) knjižica za vsprejem v bratovščino presv. rožnega venca, bode kmalo izšla v drugem ponatisku pri J. Krajec nasl. v Novem mestu.

(Današnji list) obsega deset strani.

Razne stvari.

* (Dolžnosti slovenskega trgovca so): 1. Dopisovanje v slovenskem jeziku, bodisi z Nemcem ali Lahom. 2. Zahtevati od tvrdk slovensko dopisovanje, račune, naznanila potnikov itd. 3. Zahtevati od tvrdk slovenščine zmožne potnike. Tako združeni storili bomo veliko za sveto narodno stvar!

* (Odvetniški shod.) O II. odvetniškem shodu, ki se je vršil 25. oktobra v Ljubljani, je izšlo sedaj v tisku po stenografičnih zapiskih sestavljeno poročilo, kateremu so dodane na shodu sprejete resolucije, govor dr. Ploja o delovanju državnih organov na jugu države in članek „Pravica v službi krivice“, ki je izšel koncem novembra v vseh večjih slovenskih listih.

* (Koliko denarja gre v dim — in nos?) — Tri-deset tobačnih tovarn v Avstriji je v letu 1902 izdalo 1307 milijonov smodk, 3114 milijonov cigaret, 239000 meterskih centov tobaka za kadenje in 13640 meterskih centov za nosljanje.

* (Zgorelo mesto.) — 23. m. m. po noči ob 1/2 3 uri začelo je goreti mesto Alesundv Skandinaviji. Zgorelo je skoro celo mesto, ter ostalo 12.000 prebivalcev brez strehe in brez živeža.

* („Katoliški“ šolski nadzornik.) — V šolo X. stopi gospod inšpektor nepričakovano nekega dne popoldne. Otroci krepko pozdravijo: Hvaljen bodi Jezus Kristus! Ta pozdrav pa g. šolskemu nadzorniku ni bil popolnoma po godu. Spregovori toraj: Vaš pozdrav, otroci, ni celo modern (v navadi) za sedanje čase, ker ni za vsacega. Lahko bi prišel v šolo tudi kak žid ali pagan, in za takega bi celo ne bil, ker ne veruje v Kristusa. Ako boste pa zanaprej vedno pozdravljali „dobro jutro“ ali „dober dan“, se ne more nihče spodtikati nad tem pozdravom. „Tedad ti dečko“, nagovori prvega učenca v klopi, „kako boš, kadar zopet k vam pridem, pozdravil?“ Učenec: „Dober dan!“ „Zakaj?“ Deček nekoliko boječe: „Ker ste jud!“ Vznevoljen skimava z glavo gospod šolski nadzornik, ogleda in zarudi v lice. Učenec pa, hoteč popraviti, še bolj osrčen odvrne: „Ker ste pagan!“ Silno se razsrdi in začne rajše izpraševati drugi predmet. Ako bi gospodje poslanci hoteli vedeti, kje se je to dogodilo, jim lahko pove uredništvo „Slovenskega Gospodarja“.

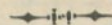
* (Ena najkrasnejših pridobitev) za zdravje in blaginjo je izvestno sladna kava, ki si je, izdelana po Kathreinerjevem načinu, danes že osvojila ves omikani svet in sosebo skoraj vsako družinsko mizo. Zakaj kot rodbinska kava ima zmes iz zrnate kave s Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo tako brezprimerne prednosti glede okusa, zdravja in prihranka, da jih ne sme prezirati nobena skrbna gospodinja. Fini vonj po zrnati kavi, ki daje Kathreinerjevi Kneippovi sladni kavi posebno priznanje, povišuje kot primes priljubljeni okus zrnate kave; tega ni mogoče doseči z nobenim drugim surogatom ali primeskom. Po drugi strani pa spričo te lastnosti Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo tudi lahko pijete brez primesi zrnate kave: ta pijača tekne izvrstno in zdravniki jo kot koristno in redilno priporočajo zlasti ženskam in otrokom. Če so Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo že tedaj, ko se je pojavila, označili za „kavo prihodnosti“, se je ta smela beseda dandanes že deloma izpolnila in izpolnjevala se bo po dosedanjih izkušnjah čimdalje bolj. Važno pa je, da vedno rabite le pristno Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo; zato je treba pri nakupovanju izrečno poudarjati ime „Kathreiner“ in jemati edino izvirne zavoje z varstveno znamko župnik Kneipp. Ogibljite se torej skrbno vseh posnemkov in tudi ne kupujte nikoli kaj takega, kar se odtehtuje odprto.

* (Trkanje s kozarci.) Napivanje s kozarci je že iz davnih časov prenešana šega. V prejšnjih časih, ko so imeli ljudje še močne vrče, je bilo tako trkanje pač imenitno in prav nič nevarno, kaj drugega pa je danes, ko stoji ves svet na sleparstvu in se kozarci iz stekla prav hitro potolčejo. Pri trkanju s kozarci se prav rado pripeti, da se obtolče rob, ali da se naredé razpoke, iz katerih se obdrobi steklo. Ako taki drobci stekla padejo v vino, kar se prav lahko zgodi, tedaj je tudi mogoče, da jih človek popije. Nasledki tega pa znajo biti zelo resni. Tudi se lahko pripeti, da si človek rani ustnice ob odrobljeni rob kozarca. Zaradi tega bi se ta običaj prav lahko pustil in nadomestil z jednostavnim dviganjem kozarca in vzklikom „Prosit“, ali „Na zdravje!“ pri čemur si nikdo ne obreže ustnice niti ne ugrizne na jezik, ako méni odkritosrčno.

Smešnice.

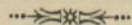
(Današnji svet.) Služkinja; „Milostljiva gospa. Azorl je ravno kar nekega človeka zelo v nogo ugriznil.“ Gospa: „Ugriznil?“ Kakšen pa je bil ta človek? Služkinja: „Zelo revno oblečen, brčkone kak berač.“ Gospa! „Berač!“ — Takoj daj Azorlu gobček z vinskimi jesihi zmiti, da se ubogi živalici ne bo kaj naredilo.

(Božično drevo.) A: „Pomisli vendar, kaj so mi fantje zadnjič naredili! Na lepo okinčano božično drevo so na vrh privezali star, raztrgan čevelj. Kaj ni to grdo?“ — B. „Gotovo, a pusti jih, nikar se ne jezi. Saj sedaj dobro veš, kje imaš pri njih iskati pameti!“

Naznanila mestnega magistrata.

(Seja občinskega odbora) v Rudolfovem z dne 12. jan. 1904. Navzoči: župan g. pl. Sladovič; svetovalca gg. Rosman, Umek; odborniki gg. Barborič, Bruner, Ferlič J., Gandini, Golia, Gustin, Hočevar, Kopač, Mogolič, dr. Poznik, Skale, Smola, Vidic; zapisnikar tajnik Stukelj. — Gospod župan konstatuje sklepčnost odbora, otvori sejo, imenuje kot overovatelja zapisnika današnje seje g. Skaleta in g. Smoleta ter preide k dnevnemu redu. — 1.) Čitanje zadnjega zapisnika z dne 11. dec. 1903, št. 2003. Zapisnik se prečita ter odobri. — 2.) Prošnja obrtnih zadrug radi oddaje stavbenih mestnih del. Po prebranju pr. šnje se povdarja, da se mestna občina pri svojih stavbah, kolikor je le mogoče, ozira vedno na domače obrtnike. Dela se bodo tako posamezno razpisala. Na to se sprejme soglasno predlog g. Rosmana, da se ta prošnja vzame na znanje. — 3.) Volitev treh udov v krajni šolski svet in dveh namestnikov. Gospod dr. Poznik prosi, da se ga ne voli več v odbor radi drugih preoblih opravil. Na to predlaga g. Bruner, da se v odbor izvolijo: g. župan pl. Sladovič ter gg. Rosman in Barborič, kot namestnika pa: gg. Gustin in Umek. Ta predlog se brez debate sprejme. — 4.) Poročilo krajnega šolskega sveta o stanju deške in dekliške šole. Prebere se dopis krajnega šolskega sveta, kateri prosi, da mestna občina vzame vprašanje za zidanje deške in dekliške šole v resni prevdarek, ker so prostori današnjih šol nedostatni. G. župan omenja, da se bode vprašanje nove deške in dekliške šole v kratkem času moralo rešiti. S tem vprašanjem je ozko zvezano vprašanje nove višje gimnazije, ker se je mestna občina zavezala preskrbeti potrebni prostor za novo gimnazijo brezplačno. V teku štirih let bode občina nekatere postavke, katere izdatno otežujejo mestno občino, pokrila ter vsled tega zamogla, brez da bi se občinske doklade zvišale, rešiti vprašanje za zidanje nove deške in dekliške šole. Ako bi pa to vprašanje občina za danes hotela rešiti, bi morala občinske doklade primerno zvišati, da zadobi pokritje za amortiziranje in obrestovanje dotične glavnice. Po daljši debati, v katero so posegli razni gg. odborniki, se sprejme predlog, da se v tem smislu krajnemu šolskemu svetu poroča. — 5.) Oddaja vožnje bencina za vodovod. G. župan poroča, da je poklical mestne voznike, da stavijo svoje ponudbe gledé vožnje bencina ter da je najnižjo ponudbo stavil g. Alojzij Brudar, in sicer za 5 sodčkov polnih od kolodvora v Stopiče 4 K, za prazne sodčke od Stopič na kolodvor pa 3 K. Ta ponudba se sprejme in odobri. Nadalje g. župan predlaga, da se mu dovoli kredit za nakup daljnih 5 sodčkov in sicer radi tega, ker bi se s tem prihranila posebna vožnja praznih sodčkov od Stopič na kolodvor, namreč, ko bi voznik pripeljal polne sodčke v Stopiče, zamogel bi z istim vozom odpeljati prazne na kolodvor, ko bi se nakupilo še 5 sodčkov, sedaj je pa to nemogoče. Večji izdatek za sodčke bi se od prihranka na vožnji sam od sebe pokrili. Ta predlog se sprejme ter dovoli potreben kredit. G. Gustin predlaga, naj se mestna občina obrne na tovarno za bencin v Reko ter vpraša za ceno istega, ker mu je znano, da je v Reki bencin ceneje, kakor tudi, naj se mestna občina obrne s prošnjo na železnično ravnoteljstvo, da bi ista zadobila znižano ceno za vožnjo bencina. G. župan obljubi, da bode v tej zadevi vse potrebno ukrenil. — 6.) Podelitev Dilanc-evih ustanov. Dilanc-eve ustanove podelijo se Emi Rihar roj. Klemenčič in Mariji Wolauschek roj. Fischer. — 7.) Dopis c. kr. okrajnega glavarstva gledé preložitve tedenskih sejmov v Kandiji od podeljka na četrtlet ter razširjanje pravic istih. Po prečitaniu dopisa ter po debati, v kateri so razni gg. odborniki povdarjali, da je vsak novi sejm v okolici Novega mesta nepotreben in sicer radi tega, ker je število sejmov na Dolenjskem itak že preveliko, kajti isti v tako velikem številu nikakor ne služijo niti v korist prešičjereje niti v korist živinoreje, nego se samo spodbuja na to, da kmetje hodijo od sejma na sejm in s tem zapravljajo denar, kakor tudi zanemarjajo svoja kmetijstva. G. župan predlaga, da mestna občina z vso odločnostjo ugovarja razširjenju tržne pravice, za prešiče pod enim letom v Kandiji, katero pravico ima in izvršuje novomeška občina vsak ponedeljek v tednu, kakor tudi ima vsak petek v tednu tržni dan. Ta predlog se enoglasno sprejme. — 8.) Prošnja gozdnega čuvalja Miha Pauliča za nagrado. Sklene se z večino glasov, da se dá Mihi Pauliču za letos nagrada 25 K. — 9.) Poročilo policijskega odseka: a) o prošnji mestnega stražnika Ivana Robasa za povišanje mesečne plače, b) oddaja dimnikarskih del za leto 1904. Prošnja Ivana Robasa se za sedaj odkloni. Dimnikarsko delo za leto 1904 se oddá Viljelm Bernard-u za 195 K. — 10.) Poročilo županstva v zadevi kanala od okrajnega glavarstva ter prispevka pr. 7500 K. G. župan poroča v širokih potezah natančno po uradnih spisih to zadevo ter povdarja, da je občina pri tem za 2000 K prikrajšana. Po debati, v katero so posegli razni gg. odborniki, kateri so bili tudi svoj čas navzoči, ko se je v tej zadevi obravnavalo in so stvar natančno pojasnili, se sprejme soglasno predlog, da g. župan potrebno ukrene, da se ta znesek mestni občini vrne. — 11.) Poročilo gospodarskega odseka o

prošnji g. Kati Oblak. Ker gospodarski odsek to zadevo še ni rešil, se ta točka odloži od današnjega dnevnega reda. — 12.) Volitev presojevalnega odseka načrtov za mestno hišo. V ta odsek se izvolijo gospodje: župan pl. Sladovič, Gustin, Hočevan, Rosman in Umek ter da se pokliče tudi večak c. kr. okrajni inženir g. Leo Bloudek. G. Rosman predlaga, da kakor hitro ta odsek reši svojo nalogo, se ta zadeva odstopi stavbenemu odseku, kateremu se nalaga, da v prihodnji seji o tem poroča. Predlog se sprejme. — 13.) Slučajnosti. — G. župan poroča, da se delo v mestni pisarni vedno množi in da se je leta 1903 pomagalo s tem, da se je nastavljal od časa do časa dnevničar ter predlaga, da bi bilo za redno uradovanje skrajno potrebno, da se nastavi pomožni uradnik z ozirom na to, ker se je potreba istega že večkrat povdarjala in ker se je s knjigovodstvom in z vodovodom delo zdatno pomnožilo, prosi, da mestni odbor njegov predlog sprejme. Ker so tudi drugi gg. odborniki ta predlog podpirali, sprejme se soglasno predlog g. Rosmana, da se razpiše ta služba z letno plačo 800 K. Ker je dnevni red končan, zaključí g. župan sejo.

IZJAVA.

Z ozirom na dopis v zadnji številki „Dol. Novic“, ki poroča o Silvestrovem večeru, katerega je priredila svojim članom „Narodna Čitalnica“ v Novem mestu, izjavljamo, da z istim nismo v nikakoršni zvezi.

Odbor

„Narodne Čitalnice“ v Novem mestu.

Loterijske številke.

GRADEC, 16. januarja	76	58	89	7	80
TRST, 23. „	24	32	72	17	46
GRADEC, 30. „	41	13	65	29	88

Tržne cene dne 25. januarja 1904 v Rudolfovem.

Imenovanje	Hektl. po		Imenovanje	Hektl. po	
	K	h		K	h
Šenica	13	—	Leča	11	71
Rž	11	71	Bob	9	76
Koruza	10	40	Ajda	10	40
Oves	6	50	Proso	11	04
Ječmen	10	40	Soršca	12	36
Krompir	5	20	Lan	—	—
Fižol	11	04	Jajca po 3 za 20 vinarjev.		
Grah	11	71			

Zahvala in prošnja.

Izvoljen za člana cenilne komisije za odmero osebno-dohodninskega davka v novomeškem okraju, se zahvaljujem spoštovanim volivcem III. skupine za skazano zaupanje. Prosim, naj mi takoj naznani svoje želje. Premalo časa bivam v tem okraju, da bi mi bile gospodarske razmere v obče in posameznikov posebej znane. Podučiti me morate, ker hočem biti veren tolmač in zastopnik davkoplačevalcev III. skupine, naj se zaupno obračajo name s podatki in pojasnili, kajpada prosim — po resnici in po vesti.

Toplice, 20. jan. 1904.

(33)

I. Podboj, župnik.

Vabilo na plesni venček,

kateri se priredi

7. svečana 1904 v salonu g. Windischerja v Kandiji.

Svirala bode godba mestne meščanske garde na lok.

===== Začetek ob 7. uri zvečer. =====

Vstopnina za osebo 40 vin., za družino 1 K, za maske 60 vin.

Za dobro jed in pijačo bode preskrbljeno.

Vljudo vabi

Josef Windischer, restavrater.

(27-2-2)

Razglas.

Vsled odloka c. kr. okrajnega glavarstva v Rudolfovem z dne 7. prosinca 1904 štev. 507, na podlagi § 7 postave z dne 30. marca 1888 (drž. zak. št. 33) za okrajne bolnišne blagajne so dnevne mezde določene in stopijo z dnem 1. februarjem 1904 v veljavo, kakor sledi:

I. kategorija: obrtni uradniki	K 4.—
II. „ delovodje	„ 3.—
III. „ rokodelci višje vrste in trgovski pomočniki	„ 2 40
IV. „ rokodelci nižje vrste in tovarniški delavci	„ 1 80
V. „ rokodelci v sodnih okrajih Žužemberk in Trebnje, težaki in dninarji	„ 1 20
VI. „ mladoletni delavci pod 16. letom; učenci sploh, volonterji in praktikantje	„ — 80
VIII. „ dorasle delojemalke	„ 1.—
IX. „ učenke in delojemalke pod 16. letom	„ — 50
VII. kategorija:	

A. državni pomožni služabniki,

izvzemši pomožne služabnike c. kr. poštnih in telegrafnih zavodov:

Ob službenem času:

a) do 5 let	K 2.—
b) čez 5 do 10 let	„ 2 30
c) čez 10 do 15 let	„ 2 60
d) čez 15 do 20 let	„ 2 80
e) čez 20 let	„ 3.—

B. Pomožni služabniki c. kr. poštnih in telegrafnih zavodov ob službenem času:

a) pod 1 letom	K 2.—
b) čez 1 leto do 3 let	„ 2 20
c) čez 3 leta do 5 let	„ 2 40
d) čez 5 let	„ 2 60

Dosedanje dnevne mezde stopijo s 1. februarjem 1904 iz veljave.

Okrajna bolnišna blagajna v Novem mestu,
dne 15. januarja 1904.

(41)

Načelnik: S. pl. Sladovič.

Vsaka rodbina

naj bi v svoj prid rabila le

Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo

kot primes vsakdanji kavni pijači.

Izjava.

Podpisani Josip Bučar, po domače „pri Poldetu“, gostilničar v Št. Jerneji, obžalujem, kar sem govoril v gostilni gospoda Severja v Kostanjevici zoper gg. Novosele Franc in Volovec Martin iz Št. Jerneja ter prekličem svoje dotične besede, ker so bile iste popolnoma neosnovane.

Št. Jernej, dne 15. januarja 1904.

(28)

Josip Bučar.

Franc Škufca na Spodnji Težki vodi št. 13, župnije Stopiče pri Rudolfovem prodaja iz proste roke

lepo novo hišo,

ležečo blizu državne ceste, s zraven spadajočimi njivami in gozdom. Dobi se lahko tudi tam dobro urejen vinograd. Cena ze izvé pri lastniku. (31-3-1)

Iz proste roke prodam

POSESTVO

v Gorenjem Kotu, obstoječe iz hiše, dveh njiv, košenice, vinograda z zidanico in vso posodo. — Več se izvé pri Janez Mirtič-u v Novem mestu št. 213. (40-3-1)

V bližini Novega mesta je na prodaj lepo posestvo z gostilno

in velikim vrtom ter z vsem gospodarskim poslopjem. Natančneje pri upravnistvu „Dol. Novic“. (180-8)

== Kravarja ==

se išče za hlev deželne kmetijske šole na Grmu. Mesečna plača 16 kron. Služba je takoj nastopiti. (30)

Pravi prepeličar

11 mesecev star, je na prodaj.

Natančneje v upravnistvu „Dolenjskih Novic“. (26-0-2)

! Trgovski učenec !

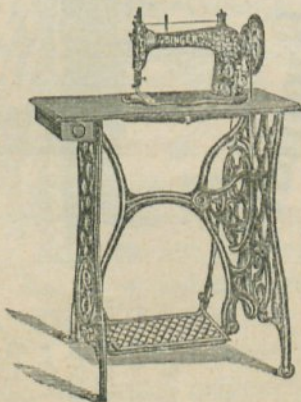
se takoj sprejme v neki prodajalni v Rudolfovem. Kje, pove upravnistvo „Dol. Novic.“ (22-0-2)

Šivalni stroji

vsakovrstnih sistemov po najnižji ceni in pod ugodnimi plačilnimi pogoji

pri JOS. OGOREUTZ-u
v Rudolfovem.

Največja zaloga vsakovrstnega
manufakturnega blaga.
Najnižje cene. (37-3-1)

Za vincarja

želi vstopiti Franz Cetončič, sedaj pri gospodu Del Cotti, v gorici „Avgustina“ pri Kostanjevici na Dolenjskem. (29)

STANOVANJE

(39-3-1)

posestniku g. Janezu Košak-u v Novem mestu.

obstoječe iz treh sob, kuhinje, shrambe in kleti, je oddati s prvim marcem t. l. — Več se izvé pri

PAS SV. JOŽEFA

dobiva se v knjigarni J. Krajec nasl. v Novem mestu, v Katoliški bukvarni in pri „Ničmanu“ v Ljubljani po K 140.

Hiša

na Mirni št. 29, zidana, z opeko krita, je iz proste roke na prodaj Pripravna je posebno za kakega rokodelca. Zraven sta tudi dva vinograda, a tudi brez teh se prod. — Pogoji se izvedó pri Ivan Kunšič-u na Mirni. (34-2-1)

Prodasta se takoj iz proste roke

dva mala vinograda

v Blatnikih pri Smolenji vasi, vsak z eno zidanico. Več pove iz prijaznosti Franc Zafran, posestnik v Gotni vasi. (38)

Zdravje je največje bogastvo.

Ustanovljeno l. 1360. Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nedosegljive „kapljice sv. Marka“ se uporabljajo za zunanjo in notranjo vporabo. Osobito odstranjujejo trganje in koljenje po kosteh, nogah in rokah, ter izlečijo vsaki glavobol. One delujejo nedosegljivo in spasonosno pri boleznih na želodcu, uravnujejo izmečke, manjkati v nobeni mešanski in kmetiški hiši.

Dobiva se samo: „Mestna lekarna, Zagreb“. — Raditega naj se naroča naravnost pod naslovom: Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg, št. 50, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali povzame. Manj, kakor 12 steklenic se ne pošlje. Cena je stavljen na vsako pošto:

1 ducat (12 stekl.)	4 K — v	3 ducat (36 stekl.)	11 K — v
2 ducata (24 stekl.)	8 K — v	4 ducat (48 stekl.)	14 K 60 v
5 ducatov (60 stekl.)	17 K — v		

Na razpolago imam na tisoče priznanih pisem, katerih mi ni mogoče radi popisati. Zato navajam samo imena nekaterih gospodov, ki so uprabiljali „kapljice sv. Marka“ z najboljšim uspehom, ter popolnoma ozdravili: Ivan Barčič, učitelj; Stjepan Barić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Janko Krišulj, kr. nadlogar; Stjepan Seljanić, seljak; Sofija Vukelić, šivilja itd. itd. (281-20-5)

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg, št. 50., poleg cerkve sv. Marka. Ustanovljeno l. 1360.

Zdravje je največje bogastvo.

Zahtevajte pri nakupu

Schicht-ovo štedilno milo

z znamko „jelen“.

Ono je z jamčeno čisto in brez vsake škodljive primesi. Pere izvrstno.

Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, perilo neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

(16-20-13)

Varstvena znamka.

Dobiva se povsod!

Kdo ve povedati,

(8-3-3)

? kje se nahaja Anica Javornik?

Nje oče bival je nekaj v Gotni vasi pri Novem mestu, potem pa se preselil na Dunaj, ter delal tam v tovarni za usnje. Imenovana Anica je na Dunaju rojena. Ima dobiti malo jerbščino, ter naj bi se zanjo zglasila pri Ceciliji Jenič, Gotna vas pri Novem mestu.

Proda se iz proste roke

(10-3-3)

hiša

pripravna za gostilno in trgovino, v kateri je že več let špecerija. K hiši spada tudi joha njive in lep vrt. — Več in cena se izve pri lastniku Jože Golob-u, gostilničarju v Semiču.

POZOR!

Ženske lase zmešane in rezane kupujem na malo in veliko. Plačam od zdaj mnogo višjo ceno. — S tem opozarjam nabiralce las na moj naslov. — Ivan Svetec, brivec, Rudolfovo, Glavni trg (nasproti mestne hiše), (272-24-6)

2 krojaška pomočnika

2

in učenec

se takoj sprejmejo pri g. Alojziju Rozmanu v Kandiji ali pa pri podružnici v Semiču. (9-3-3)

MAJERJA

zanesljivega, oženjenega, brez otrok, razumnega popolnoma v kmetijstvu ter veččega pri konjih in v vrtnarstvu sprejme takoj gospa Ema Wutscher, veleposestnica v Brezovici, pošta St. Jernej Dolenjsko. (32)

Dve lepi in meblovani

mesečni sobi

se oddaste.

Natančneje pri upravnistvu „Dol. Novic“.

(36-0-1)

Naznanilo.

Vljudno naznanjam slav. p. n. občinstvu, da sem prevzel s 1. januarjem t. l.

gostilno v Kandiji v g. Rajec-evi hiši.

Potrudil se bom, p. n. častitim gostom vedno z dobrim vinom, kakor tudi z mrzlimi in gorkimi jedili postreči.

Dobiti je tudi dobra domača slivovka v zaprtih steklenicah.

Za obilen obisk se najvljudneje priporočam z vsem spoštovanjem

Josip Vovk,
gostilničar v Kandiji.

(25-3-2)

Imam naprodaj

300 hektolitrov

črnega in belega vina lastnega pridelka, nekaj rakije in istrijskega rudečega brinja in namiznega olja. Vse solidno postavljeno na državni kolodvor po primerno nizki ceni.

Ivan Pujmann,

(258-10-7)

trgovec in posestnik Dignano, Istra.

POSESTVO

z vsem gospodarskim poslopljem, lepimi njivami do 45 mernikov posevne, s sadnim vrtom in hosto (23-3-2)

je na prodaj.

Več pové lastnik Franc Žagar. Dalni vrh pri Novem mestu.

Stanovanje

se odda v najem, obstoječe s treh, oziroma štirih sob, kuhinje in jedilne shrambe. — Natančneje se izve v Drgančevi hiši v Kandiji. (259-0-7)

Hiša

je na prodaj v Bršljinu štev. 11 pri Novem mestu. (13-3-3)

Hamburg-Amerika Linie

Njega parobrodje obsega 280 velikanskih parnikov.

Največje najstareje parobrodno društvo na svetu.

v Ameriko zanesljivo v 6 dnevih

direktna najhitrejša prekomorska vožnja z brzoparniki iz Hamburga v Novi York ali pa v Halifax.

Brezplačna vsakovrstna pojasnila daje od visoke vlade potrjeni zastopnik:

Hamburg-Amerika Linie

Fr. Seunig v Ljubljani

Dunajska-cesta št. 31

poleg velike mitnice ali šranje.